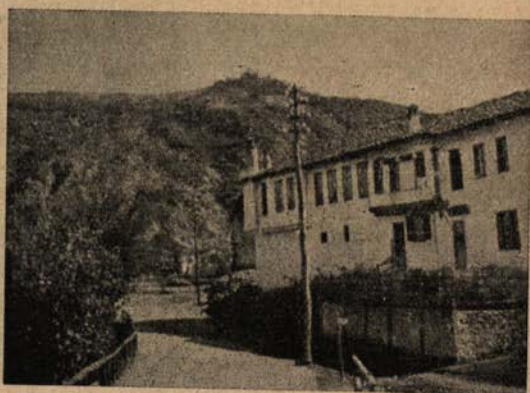

старъ иконописецъ сж изписани всички голѣми икони на иконостаса, после иконитѣ на „св. Петка“, „св. Мoдeстѣ“, „св. Харалампий“ и голѣмата икона на „св. Кирила и Методия“.

Че нѣкога Златоградъ е било значително християнско срѣдище, личи и отъ многото оброчища, прѣснати около града. Въ долинката източно отъ селището се сочи оброчище св. Марина. На северъ отъ града на около два часа, и то високо въ планината, се намира оброчище св. Недѣля. Тукъ това мѣсто било обиколено

нѣкога съ защитни стени. По-късно близу до оброчището израстнало с. Елехча, отгдето слѣзли и поселили Дарждере.

Въ самия градъ по Голѣмата рѣка, до срутената джамия, имало оброчище св. Илия,

Златоградъ — Манастирчето св. Атанасъ.

самата джамия била църква св. Константинъ и Елена. Пазарската джамия пѣкъ въ града била църква св. Петка, както разправятъ българо-мохамеданитѣ. На източната частъ на джамията имало дори кръстъ.

Нераздѣлно отъ града стои манастирчето св. Атанасъ, кацнало като срѣдновѣковенъ замъкъ на хълма източно отъ Златоградъ. Сегашната църквица горе и другитѣ постройки сж отъ ново време (1924 г.), но св. Атанасъ, покровитель и защитникъ на града, се почита и се почиталъ отъ дълги години тукъ.

Св. Атанасъ е свързанъ съ странна легенда за Синапъ паша отъ Кестенджикъ, селище разположено